

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

УДК 614.2:004.738.5:377.8(477)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.15788154>

Стратегії підвищення кваліфікації медичних працівників через онлайн-платформи в Україні

Вєсова Олена Петрівна,

доктор медичних наук, професор, професор кафедри щелепно-лицевої хірургії Інституту стоматології Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика, м. Київ, Україна,
<https://orcid.org/0000-0002-7018-0487>

Камінський Валерій Валерійович,

кандидат медичних наук, доцент кафедри щелепно-лицевої хірургії Інституту стоматології Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика, м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-2693-9003>

Кривошєва Анна Ігорівна,

кандидат медичних наук, асистент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії Київського медичного університету,
м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-6663-4052>

Прийнято: 23.06.2025 | Опубліковано: 02.07.2025

Анотація. Метою статті є дослідження ефективних стратегій підвищення кваліфікації медичних працівників в Україні шляхом аналізу потенціалу освітніх онлайн-платформ. Для досягнення мети дослідження

використано комплекс наукових **методів**, серед яких критичний аналіз наукової літератури, табличний метод та метод наукового абстрагування. У **результатах** дослідження висвітлено поточний стан онлайн-платформ та електронних ресурсів у підтримці медичної освіти. Особливе значення надано державним ініціативам (Центр громадського здоров'я, Академія НСЗУ), а також платформам, реалізованим за підтримки міжнародних партнерів, які пропонують широкий вибір онлайн-курсів, вебінарів та модульних програм з актуальних питань охорони здоров'я. Розкрито переваги цифрового навчання для лікарів та середнього медичного персоналу, зокрема його гнучкість, можливість самостійного регулювання темпу навчання, доступ до якісного контенту без географічних обмежень, а також інтеграція новітніх методик викладання: віртуальні симуляції, гейміфікація, адаптивні освітні траєкторії. Підкреслено важливість формування не лише теоретичних знань, але й практичних компетентностей, етичного складника та міждисциплінарного мислення, що особливо актуально в умовах постійних реформ у галузі медицини. Водночас встановлено низку обмежень, до яких належать технічні переешкоди, низький рівень цифрової грамотності, слабе нормативне регулювання, відсутність системи стимулювання, а також недостатня адаптація іноземних програм до національного медичного контексту. У статті запропоновано стратегічні кроки щодо усунення вказаних проблем: створення нормативно-правової бази, сертифікація онлайн-курсів, упровадження елементів штучного інтелекту, локалізація навчального контенту, розвиток регіональних центрів цифрової освіти та залучення професійних асоціацій до формування освітніх матеріалів. У **висновках** зазначено, що онлайн-освіта може стати потужним інструментом сталого розвитку медичних кадрів за умови системної підтримки, методологічної чіткості, інституційного партнерства та врахування національного контексту. Розбудова ефективного цифрового

освітнього простору сприятиме покращенню стандартів медичного обслуговування, посиленню кадрового забезпечення системи охорони здоров'я та інтеграції українських фахівців у глобальну професійну спільноту.

***Ключові слова:** цифрове навчання; безперервна освіта; медична трансформація; електронні ресурси.*

Strategies for Enhancing the Qualifications of Healthcare Professionals through Online Platforms in Ukraine

Olena Vesova,

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Maxillofacial Surgery of the Institute of Dentistry of the Shupyk National University of Health Care of Ukraine, Kyiv, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0002-7018-0487>

Valery Kaminsky,

PhD of Medical Sciences, Associate Professor of the Department of Maxillofacial Surgery of the Institute of Dentistry of the Shupyk National University of Health Care of Ukraine, Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-2693-9003>

Anna Kryvosheieva,

PhD, Assistant Professor of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of the Kyiv Medical University, Kyiv, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0002-6663-4052>

Abstract. *The purpose of this article is to study effective strategies for improving the qualifications of medical workers in Ukraine by analyzing the potential of online*

educational platforms. To achieve the research goal, a set of scientific **methods** was used, including critical analysis of scientific literature, tabular method, and scientific abstraction method. The **results** of the study highlight the current state of online platforms and electronic resources in supporting medical education. Particular importance is given to state initiatives (the Public Health Center, the Academy of the National Health Service of Ukraine), as well as platforms implemented with the support of international partners, which offer a wide range of online courses, webinars, and modular programs on current health issues. The advantages of digital learning for doctors and nursing staff are revealed, in particular its flexibility, the ability to independently regulate the pace of learning, access to high-quality content without geographical restrictions, as well as the integration of the latest teaching methods: virtual simulations, gamification, and adaptive educational trajectories. The importance of developing not only theoretical knowledge but also practical skills, ethical components, and interdisciplinary thinking was emphasized, which is especially relevant in the context of ongoing reforms in the medical field. At the same time, a number of limitations have been identified, including technical barriers, low levels of digital literacy, weak regulatory oversight, lack of incentives, and insufficient adaptation of foreign programs to the national medical context. The article proposes strategic steps to address these issues: creating a regulatory framework, certifying online courses, introducing elements of artificial intelligence, localizing educational content, developing regional digital education centers, and involving professional associations in the development of educational materials. The **conclusions** indicate that online education can become a powerful tool for the sustainable development of medical personnel, provided there is systematic support, methodological clarity, institutional partnership, and consideration of the national context. The development of an effective digital educational space will contribute to improving

medical care standards, strengthening the staffing of the healthcare system, and integrating Ukrainian specialists into the global professional community.

***Keywords:** digital learning; lifelong education; healthcare transformation; e-learning resources.*

Постановка проблеми. Система охорони здоров'я України перебуває на етапі трансформації, що супроводжується значними змінами в структурі, організації та технологічному оснащенні медичних установ. Одним із фундаментальних чинників, що визначають якість медичних послуг, є професійна компетентність медичних працівників. Вона вимагає безперервної актуалізації відповідно до сучасних стандартів, наукових досягнень та технологічних інновацій. Однак традиційні підходи до підвищення кваліфікації, такі як очні семінари, конференції, стажування, через свою обмеженість у часі, географії та ресурсах уже не можуть повністю задовольнити потреби медичних працівників у безперервному професійному розвитку [1].

Особливо гостро це питання постає в Україні, де фінансово-економічні труднощі, нерівномірний розвиток інфраструктури, віддаленість окремих регіонів та кадрові виклики значно ускладнюють доступ до якісних освітніх ресурсів.

Окрім того, пандемія COVID-19 та воєнний стан додатково підкреслили необхідність переходу до дистанційних форм навчання, що змусило систему охорони здоров'я шукати нові, гнучкіші та доступніші механізми підвищення кваліфікації медиків.

Онлайн-платформи як інноваційний інструмент цифрової освіти відкривають широкі можливості для подолання наявних труднощів. Вони пропонують значні переваги, зокрема доступність, можливість асинхронного навчання та персоналізацію освітнього контенту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання підвищення кваліфікації медичних працівників через онлайн-платформи останніми роками набуло важливого наукового та практичного значення в глобальному контексті медичної освіти [2].

Зокрема, С. Ахмаді (S. Ahmady), П. Каллеструп (P. Kallestrup), М. М. Садугі (M. M. Sadoughi), М. Катібе (M. Katibeh), М. Калантаріон (M. Kalantarion), М. Аміні (M. Amini), Н. Хаджалі (N. Khajeali) [3] продемонстрували, що впровадження дистанційних освітніх технологій у медичну практику сприяє не лише підвищенню теоретичних знань, а й поліпшенню клінічних навичок, позитивно впливаючи на якість медичних послуг.

Науковиця Ю. Федорченко [4] підкреслює, що гнучкість онлайн-навчання сприяє зниженню витрат на професійний розвиток і підвищує доступність освіти для медичних працівників у віддалених регіонах.

Дослідниця Г. В. Різак [5] зазначає, що онлайн-навчання є так само ефективним, як і традиційне, а в окремих випадках перевищує його за показниками засвоєння матеріалу та задоволеності учасників. Важливо, що інтерактивні елементи, такі як відеолекції, віртуальні симуляції та онлайн-дискусії, значно підвищують залученість користувачів та, відповідно, якість освітнього процесу.

Як стверджують О. Бойченко та Т. Бублій [6], розвиток технологій штучного інтелекту та адаптивних систем навчання відкриває нові горизонти в персоналізації освітніх програм, зокрема медичного напрямку, що особливо важливо для медичних працівників різного профілю та рівня підготовки.

Науковці В. Петров, О. Щур, Р. Яремкевич, В. Маріна, В. Бочар [7] переконані, що віртуальна реальність (далі – VR) дедалі частіше застосовується в онлайн-навчанні для симуляції клінічних ситуацій. Проте в

Україні такі технології поки що мають обмежене використання через високу вартість і технічні перешкоди.

Дослідники В. Л. Савицький, Т. В. Куц, Н. М. Сидорова [8] вказують на необхідність адаптації онлайн-платформ до локальних потреб. В Україні це особливо актуально, враховуючи необхідність в україномовних курсах та програмах, що відповідають особливостям національної системи охорони здоров'я, зокрема реформи первинної медичної ланки.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значний прогрес у розвитку онлайн-платформ для підвищення кваліфікації медичних працівників, в Україні залишаються нерозв'язані проблеми, які стримують їхнє повноцінне впровадження та знижують ефективність. Однією з основних перешкод є недостатній рівень цифрової компетентності серед значної частини медичних фахівців. Також актуальним залишається питання визначення найефективніших форматів онлайн-освіти для медичних працівників, оскільки наявність різноманітних форм навчання не гарантує однакової результативності в контексті професійного розвитку. Окрім того, потребує детальнішого вивчення вплив постійної взаємодії в дистанційному середовищі на мотиваційні настанови фахівців, їхню здатність підтримувати концентрацію впродовж тривалого часу, а також на рівень емоційної залученості до освітнього процесу. Також відкритим є питання ефективності цифрових платформ у забезпеченні складних освітніх завдань, зокрема формування клінічного мислення та розвитку аналітичних навичок, що мають принципове значення для повсякденної медичної практики.

Ця стаття робить внесок у розв'язання зазначених проблем шляхом аналізу наявних перешкод упровадження онлайн-освіти в медичній сфері; дослідження чинників, що впливають на ефективність онлайн-навчання для підвищення кваліфікації медичних працівників; а також виокремлення

особливостей, які необхідно враховувати при розробці цифрових освітніх рішень для медичних працівників.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті – виокремлення ефективних стратегій підвищення кваліфікації медичних працівників в Україні шляхом аналізу потенціалу освітніх онлайн-платформ.

Завдання статті:

- 1) проаналізувати сучасний стан упровадження онлайн-платформ для підвищення кваліфікації медичних працівників в Україні;
- 2) оцінити переваги й обмеження онлайн-платформ для підвищення кваліфікації медичних працівників з акцентом на формування клінічного мислення, аналітичних навичок та мотиваційної залученості в професійне зростання;
- 3) сформулювати комплекс стратегічних рекомендацій для вдосконалення механізмів безперервної медичної освіти через онлайн-платформи, адаптованих до українського соціального, економічного та професійного контекстів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Попри створення передумов для функціонування системи безперервного професійного розвитку (далі – БПР) у межах реформи медичної освіти, упровадження онлайн-платформ для підвищення кваліфікації медичних працівників в Україні перебуває на початковому етапі [9, с. 54]. Фахівці медичної галузі зобов'язані регулярно підвищувати кваліфікацію та накопичувати бали БПР, які враховуються під час атестації. Водночас інфраструктура, особливо цифрова, для ефективної реалізації цієї вимоги розвинена недостатньо.

Серед основних проєктів останніх років варто виокремити ініціативи Міністерства охорони здоров'я України (зокрема, Центр громадського здоров'я та Академію НСЗУ), а також ресурси, реалізовані в партнерстві з міжнародними донорами. Такі заходи пропонують широкий спектр онлайн-

курсів, вебінарів, модульних програм, спрямованих на актуалізацію знань у сфері діагностики, лікування, профілактики інфекційних хвороб, психічного здоров'я, паліативної допомоги, епідеміології тощо. Зокрема, під час пандемії COVID-19 формати спеціалізації та підвищення кваліфікації медичних працівників стали каталізатором активного впровадження інтерактивних методів навчання [10, с. 90].

Варто зазначити, що процес професійного становлення охоплює не лише засвоєння теоретичних знань, але й цілеспрямоване формування компетентностей, необхідних для належного виконання своїх обов'язків. Важливим компонентом цього процесу є особистісне зростання, що передбачає тісну взаємодію між технічною підготовкою та розвитком індивідуальних якостей фахівця. Реалізація такого розвитку можлива за допомогою різних освітніх траєкторій, зокрема як формальної професійної освіти, так і неформального навчання. Ці форми орієнтовані на вдосконалення специфічних навичок і сприяють безперервному підвищенню професійної компетентності в контексті змін динамічного середовища [11, с. 66].

Однією з визначальних переваг онлайн-освіти для підвищення кваліфікації медичних фахівців є її висока гнучкість. Це особливо важливо для лікарів первинної медичної ланки та середнього медичного персоналу, які часто працюють за змінним графіком. Онлайн-навчання дає можливість опановувати нові знання в зручний час та в комфортному середовищі, не перериваючи основної професійної діяльності.

Також варто зазначити, що сучасні інтерактивні освітні підходи, зокрема вебінари, клінічні кейси та віртуальні симуляції, сприяють формуванню клінічного мислення та вдосконаленню аналітичних здібностей. Наприклад, цифрові платформи, що містять симуляційні модулі для практики діагностичних і хірургічних навичок, дають змогу моделювати клінічні ситуації у віртуальному просторі, гарантуючи безпеку пацієнтів [12, с. 6].

Сучасні цифрові освітні інструменти, такі як Kahoot! та Quizizz, інтегрують гейміфіковані технології, використовуючи вікторини, інтерактивні завдання, а також системи залікових балів та лідербордів. Такий підхід формує емоційно сприятливе та змагальне освітнє середовище, що сприяє підвищенню мотивації й ефективності засвоєння знань.

Платформи типу LinkedIn Learning і Skillshare надають доступ до великого спектра онлайн-курсів, охоплюючи різноманітні галузі – від інформаційних технологій і проєктного менеджменту до цифрових комунікацій та розвитку управлінських компетенцій. Ці ресурси дають змогу фахівцям не лише підтримувати актуальність власних знань, а й адаптуватись до динамічних змін у професійному оточенні, зберігаючи свою конкурентоспроможність на ринку праці.

Основні онлайн-платформи, які активно застосовуються в Україні для підвищення кваліфікації медичних фахівців, систематизовано в таблиці 1.

Таблиця 1

Цифрові освітні ресурси для безперервного розвитку медичних фахівців в Україні

Назва платформи	Профіль / Орієнтація	Опис функціоналу
Платформа НСЗУ	Адміністрування медичних послуг, електронна система охорони здоров'я	Ресурс для навчання медичного персоналу щодо механізмів фінансування, звітності, цифрового документообігу в системі eHealth
MedEdu	Клінічні дисципліни, доказова медицина	Освітня платформа з безоплатним доступом до лекцій, відеокурсів і практичних кейсів; підтримує систему нарахування балів БПР
INgenius	Практична медицина, міждисциплінарний підхід	Інтерактивний освітній простір із симуляційними сценаріями та сучасним

Назва платформи	Профіль / Орієнтація	Опис функціоналу
		контентом для здобувачів освіти, інтернів і лікарів-практиків
AFMU	Первинна медична ланка, профілактична медицина	Платформа, на якій проводяться онлайн-заходи, спеціалізовані курси та вебінари для сімейних лікарів з акцентом на доказових клінічних підходах
Medvoice	Сучасна клініка, етика, мультиформатне навчання	Освітня платформа з персоналізованими освітніми траєкторіями, що ґрунтуються на міжнародних рекомендаціях і дають змогу отримати сертифікати БПР

Джерело: створено авторами

Варто зауважити, що онлайн-освіта дедалі частіше стає основним компонентом корпоративних освітніх екосистем. Вона забезпечує можливість реалізації гнучких і масштабованих програм підвищення кваліфікації, орієнтованих на індивідуальні потреби працівників. Галузеві об'єднання та професійні спільноти активно впроваджують освітні рішення на базі платформ Teachable та Thinkific, що дає змогу формувати сертифікаційні програми, адаптовані до специфіки конкретної аудиторії [13, с. 8–9].

Ще однією важливою перевагою онлайн-освіти для підвищення кваліфікації медичних працівників є її доступність, особливо для лікарів, які працюють у віддалених регіонах. Онлайн-формат дає змогу в будь-який зручний час повторно переглядати навчальні матеріали та використовувати широкий спектр інформаційних ресурсів.

Різні формати дистанційного навчання – як синхронні (вебінари, відеозустрічі), так і асинхронні (онлайн-курси, мобільні застосунки) – дають можливість враховувати унікальні потреби кожного учасника, підтримуючи

комфорт і гнучкість у навчанні. Це сприяє систематичному вдосконаленню медичними працівниками своєї професійної компетентності.

Проте варто зазначити, що інтеграція системи підготовки медичних кадрів із сучасними викликами та потребами охорони здоров'я вимагає фундаментального перегляду організаційно-методологічних засад, що визначають зміст та структуру освітніх програм. Актуальним є врахування як глобального, зокрема європейського, досвіду, так і національних традицій розвитку неперервної освіти.

Визначальні принципи безперервної освіти – доступність, варіативність, індивідуалізація та гнучкість – мають бути системно імplementовані на всіх рівнях професійного навчання. Модернізація української системи післядипломної освіти медичних працівників повинна відбуватись у межах концепції публічного управління, орієнтованого на забезпечення сталого професійного розвитку та ефективної кадрової політики в галузі охорони здоров'я [14, с. 22].

Однак дистанційне навчання має низку важливих обмежень, які необхідно враховувати. Передусім відсутність прямого контакту з наставником та колегами може ускладнити засвоєння складного матеріалу, особливо практичного характеру. Зокрема, опанування мануальних навичок потребує фізичної присутності та оперативного зворотного зв'язку від наставника. По-друге, технічні проблеми, такі як нестабільний інтернет, застаріле обладнання або недостатній рівень цифрової грамотності, можуть значно ускладнити доступ до онлайн-курсів [15, с. 2]. По-третє, навчальні матеріали часто недостатньо адаптовані до специфіки української системи охорони здоров'я: міжнародні курси не завжди враховують місцеві протоколи, стандарти лікування чи фінансові умови, що знижує їхню практичну користь. Наприклад, курси, розроблені для країн із високим рівнем доходу, не завжди

виявляються релевантними в умовах обмеженого бюджету медичних закладів України.

Окрім того, мотивація медичних працівників до онлайн-навчання може бути низькою через відсутність ефективної системи стимулів. Якщо сертифікати таких курсів не впливають на атестацію чи кар'єрний розвиток, інтерес до онлайн-освіти значно знижується.

Варто підкреслити, що знання іноземної мови, особливо англійської, є важливим чинником для професійного розвитку фахівців [16, с. 43]. Саме англійською мовою представлено переважну більшість новітніх наукових досліджень, міжнародних клінічних протоколів та освітніх програм, які створюються авторитетними закордонними медичними інституціями. Володіння мовою дає можливість вільно орієнтуватися в актуальних тенденціях світової медицини, користуватися авторитетними джерелами знань і брати участь у глобальних професійних дискусіях. Це сприяє не лише підвищенню індивідуальної кваліфікації, а й активнішому залученню українських медичних працівників до світової професійної спільноти.

Для того, щоб онлайн-освіта стала повноцінним та ефективним компонентом системи постійного професійного вдосконалення лікарів в Україні, необхідно реалізувати низку стратегічних змін. Передусім потрібно створити нормативно-правову базу, яка передбачатиме сертифікацію онлайн-курсів, визнання результатів навчання в межах чинної системи безперервного професійного розвитку, а також розробку методичних рекомендацій щодо структури та якості освітнього контенту. Державні органи охорони здоров'я мають відігравати роль координатора між закладами освіти, професійними асоціаціями, приватними освітніми ініціативами та міжнародними спільнотами. Варто зосередити увагу на адаптації контенту до умов української медичної практики, локалізації матеріалів, зокрема перекладу

українською мовою, а також забезпеченні відповідності змісту потребам цільових груп фахівців.

Доцільним вбачається впровадження інтерактивних платформ з елементами штучного інтелекту, здатних адаптувати навчальний контент до індивідуальних освітніх траєкторій медичних працівників. Наприклад, системи на основі аналізу даних про прогрес слухача можуть автоматично пропонувати додаткові матеріали, модулі, симуляції. Створення умов для взаємодії через форуми, групи обговорень, менторські програми сприятиме підвищенню мотивації, розвитку етичного мислення та підтримці професійної рефлексії. Особливої актуальності набуває інтеграція до освітніх платформ тем, пов'язаних із психоемоційним вигоранням, медичним лідерством, управлінням змінами в закладах охорони здоров'я, що дає змогу розвивати компетентності поза межами вузькопрофільних знань.

У таблиці 2 систематизовано основні напрями та інструменти розвитку онлайн-освіти для медичних працівників в Україні, окреслено їхні переваги, а також визначено виклики й обмеження впровадження. (табл. 2).

Таблиця 2

Основні стратегії підвищення кваліфікації медичних працівників через онлайн-платформи в Україні

Стратегічний напрям	Конкретні інструменти/платформи	Переваги / Виклики
Розвиток державних та партнерських ініціатив	Центр громадського здоров'я, Академія НСЗУ, міжнародні проекти	Підтримка МОЗ, широкий спектр тем, адаптація до реформи БПР
Упровадження інноваційних форм навчання	Вебінари, клінічні кейси, симуляції, Kahoot!, Quizizz	Гейміфікація, розвиток клінічного мислення, аналітичних навичок

Стратегічний напрям	Конкретні інструменти/платформи	Переваги / Виклики
Підвищення доступності онлайн-освіти	Асинхронні та синхронні курси, мобільні застосунки, регіональні центри	Зручність, повторний доступ до матеріалів, охоплення віддалених регіонів
Персоналізація освітніх траєкторій	Платформи зі штучним інтелектом (персоналізовані рекомендації), форуми, менторські програми	Гнучкість, підтримка мотивації, розвиток етичного мислення
Інтеграція корпоративного навчання	Teachable, Thinkific, LinkedIn Learning, Skillshare	Масштабованість, відповідність потребам, розвиток лідерських та управлінських навичок
Подолання перешкод до впровадження	Тренінги з цифрової грамотності, підтримка технічної інфраструктури	Розв'язання проблем з інтернетом, технікою, цифровою грамотністю
Нормативно-правова підтримка	Сертифікація курсів, локалізація контенту, інтеграція в систему БПР	Визнання результатів навчання, відповідність українським реаліям
Вплив мовної компетенції	Курси англійської мови, доступ до міжнародних ресурсів	Доступ до світових знань, підвищення глобальної конкурентоспроможності
Обмеження та виклики	Відсутність зворотного зв'язку, відсутність мотивації, неадаптовані матеріали	Потреба фізичної присутності, перешкоди на шляху до впровадження, відсутність стимулів

Джерело: створено авторами на основі [11–14]

Розвиток цифрової компетентності медичних працівників має стати ще одним пріоритетом [17, с. 5]. Необхідно проводити тренінги, семінари,

консультування із застосування онлайн-ресурсів, технічної підтримки та безпеки цифрових даних. Варто розвивати мережу регіональних навчальних центрів із доступом до обладнання, зокрема в громадах, де відсутній стабільний інтернет або працівники не мають достатньої цифрової грамотності. Участь у формуванні онлайн-контенту професійних асоціацій, академічних спільнот, клініцистів та пацієнтських організацій сприятиме його актуальності, практичній значущості та міждисциплінарності.

Таким чином, освітні онлайн-платформи в Україні мають значний, але поки що не повністю реалізований потенціал для модернізації системи підвищення кваліфікації медичних працівників. Вони здатні підвищити мотивацію до самостійного навчання, сприяти розвитку клінічного мислення, етичної свідомості та професійного зростання. Проте для повноцінного функціонування онлайн-освіти необхідно подолати низку інфраструктурних, методичних, організаційних та культурних перешкод. Комплексна стратегія розвитку освітніх онлайн-платформ повинна ґрунтуватися на принципах доказовості, відкритості, рівного доступу, міжсекторального партнерства та гнучкої адаптації до національного контексту. Лише за таких умов онлайн-освіта стане ефективним інструментом формування стійкої, компетентної та інноваційної медичної спільноти в Україні.

Висновки. У сучасних умовах цифровізації та трансформації системи охорони здоров'я онлайн-освіта відіграє важливу роль у забезпеченні безперервного професійного розвитку медичного персоналу в Україні. Аналіз поточного стану впровадження онлайн-платформ свідчить про наявність значного потенціалу для розширення та вдосконалення освітнього середовища, яке відповідає як вимогам національної медичної системи, так і викликам глобального масштабу.

Основними перевагами цифрових освітніх рішень є їхня гнучкість, доступність, адаптивність до індивідуальних потреб, можливість поєднувати

навчання з професійною діяльністю, інтерактивність та спрямованість на практичне застосування знань. Симуляції, елементи гейміфікації й штучного інтелекту покращують розуміння матеріалу та сприяють удосконаленню клінічного мислення, аналітичних та комунікативних навичок.

Водночас виокремлено низку перешкод, до яких належать недостатній рівень цифрової інфраструктури в окремих регіонах, обмежена цифрова грамотність користувачів, недосконала нормативно-правова база, низька мотивація через відсутність офіційного визнання результатів онлайн-навчання та неадаптованість частини освітніх матеріалів до українського контексту.

Для ефективної інтеграції онлайн-освіти в систему підвищення кваліфікації необхідно реалізувати комплексну стратегію, що охоплюватиме розробку та затвердження стандартів якості контенту, нормативне визнання результатів навчання, створення умов для технічної підтримки та розвитку цифрової компетентності медичних фахівців. Також важливо забезпечити широку участь професійних спільнот і галузевих інституцій у формуванні навчального контенту, що дасть змогу зробити його актуальнішим, прикладним та міждисциплінарним.

Перспективи подальших досліджень полягають у глибшому вивченні ефективності онлайн-форм для підвищення кваліфікації медичних працівників, зокрема в контексті спеціалізації, цифрової компетентності та регіональних відмінностей, а також у формуванні мотиваційних механізмів, що забезпечать офіційне визнання результатів і сталість цифрової освіти в системі БПР.

Список використаних джерел

1. Kurasova N., Stepanova K., Rizak G. The role of virtual reality in creating individualized educational trajectories for students. Horizons of Innovation: Conference on Multidisciplinary Trends in Science 2024. P. 154–159. URL:

<https://futuraity-publishing.com/wp-content/uploads/2024/02/Kurasova-N.-Stepanova-K.-Rizak-G.2024.pdf> (date of access: 20.04.2025)

2. Fedorchenko Y., Zimba O., Gulov M. K., Yessirkepov M., Fedorchenko M. Medical Education Challenges in the Era of Internationalization and Digitization. *Journal of Korean Medical Science*. 2024. Vol. 39. № 39. P. 1–10. DOI: 10.3346/jkms.2024.39.e299

3. Ahmady S., Kallestrup P., Sadoughi M. M., Katibeh M., Kalantarion M., Amini M., Khajeali N. Distance learning strategies in medical education during COVID-19: A systematic review. *J Educ Health Promot*. 2021. Vol. 10. P. 1–9. DOI: 10.4103/jehp.jehp_318_21

4. Федорченко Ю. Особливості сучасних методів викладання у процесі підготовки здобувачів вищої медичної освіти. *Acta Paedagogica Volynienses*. 2023. №4. С.101–105. <https://doi.org/10.32782/apv/2023.4.16>

5. Різак Г. В. Адаптація навчальних програм з біоорганічної хімії для студентів хімічних, медичних і біологічних спеціальностей до сучасних вимог: інтеграція інновацій та активних методів викладання. *Теорія і методика професійної освіти*. 2024. № 2(69). С. 129–134. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2024/69.2.27>

6. Бойченко О., Бублій Т. Перспективи використання штучного інтелекту в медичній сфері. *Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії*. 2024. № 24(3). С. 137–139. DOI: <https://doi.org/10.31718/2077-1096.24.3.137>

7. Петров В., Щур О., Яремкевич Р., Маріна В., Бочар В. Виникнення технологій віртуальної реальності і їх введення в медицину. *Україна. Здоров'я нації*. 2024. № 4. С. 134–138. DOI: <https://doi.org/10.24144/2077-6594.4.1.2022.277087>

8. Савицький В. Л., Куц Т. В., Сидорова Н. М. Оцінка організації та якості дистанційного навчання лікарів в кризових ситуаціях: обґрунтування та

дизайн дослідження DILEMMA. *Сучасні аспекти військової медицини. Current Aspects of Military Medicine*. 2022. № 29. С. 29–38. DOI: <https://doi.org/10.32751/2310-4910-2022-29-3>

9. Fesenko I.I., Marchenko N., Irkha S. Continuing professional development (CPD) for Ukrainian stomatologists (dentists) and maxillofacial surgeons: criteria for awarding CPD points as of 2024. *J Diagn Treat Oral Maxillofac Pathol*. 2024. Vol. 8. № 5. P. 53–64. DOI: <https://doi.org/10.23999/j.dtomp.2024.5.2>

10. Подаваленко А. П., Зеленська Л. Д., Білера Н. В. Розвиток професійної компетентності лікарів на циклах підвищення кваліфікації з використанням методів критичного мислення. *Інноваційна педагогіка*. 2024. №72. С. 89–92. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2024/72.15>

11. Лазуренко О. О., Сміла Н. В. Особливості професійного становлення лікаря в умовах неперервної професійної освіти. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Психологія*. 2022. № 2. С. 65–68. DOI: <https://doi.org/10.32782/psy-visnyk/2022.2.13>

12. Chavarha M., Suprunenko S., Shpryakha Y., Gai L., Glavatskyi O. Adapting Ukrainian Medical Education to the Challenges of War: A Scoping Review. *Health Leadership and Quality of Life*. 2025. Vol. 4. P. 1–13. DOI: <https://doi.org/10.56294/hl2025664>

13. Геревенко А. М., Ільїна Т. В., Ібрагімова Л. А. Використання цифрових платформ для підвищення якості професійної освіти. *Академічні візії*. 2024. № 31. С. 1–12. DOI: <http://orcid.org/10.5281/zenodo.11442893>

14. Шевченко Н., Нефьодов О. Удосконалення управління системою неперервної освіти медичних працівників. *Вісник Дніпровської академії неперервної освіти «Публічне управління та адміністрування»*. 2022. № 2 (3). С. 20–24. DOI: <https://doi.org/10.54891/2786-6998-2022-2-4>

15. Shalabi K. M., Almurdi M. M. Satisfaction and attitudes towards online continuous medical education and its impact on clinical practice among physiotherapists. *BMC Med Educ.* 2024. Vol. 24. № 70. P. 1–11. DOI: <https://doi.org/10.1186/s12909-024-05049-2>

16. Boiko A. Interactive extracurricular activities for improving foreign language communicative competence of students of secondary and out-of-school education. *Theoretical And Methodical Problems Of Children And Youth Education.* 2024. Vol. 1. № 28. P. 43–52. DOI: <https://doi.org//10.32405/2308-3778-2024-28-1-43-52>

17. Прус Н. В., Терентюк В. Г. Цифрова компетентність працівників охорони здоров'я як передумова забезпечення економічної безпеки закладів охорони здоров'я на етапах розбудови електронної охорони здоров'я в Україні. *Ефективна економіка.* 2024. № 10. С 1–20. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.10.49>